

[Krag.]

lig at foretage en Undersøgelse af den vedkommendes Forhold og Trangsaarsager; men den retlige Opholdskommune, som jo dog skal refundere den tilfældige Kommune, hvori Hjælpen gives vedkommende, dennes Andel i denne Hjælp, ja, den faar ingen Oplysninger, den tages aldeles ikke i Tide med paa Raad med Hensyn til vedkommendes hele Forhold, som jo dog tør antages at være den retlige Opholdskommunes Kommunalbestyrelse lige saa velbekendt, som de er fremmede for Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvortil han tilfældig henvender sig; men dog kan der gaa en Maaned, inden den retlige Opholdskommune faar Meddelelse om de Udgifter, der er afholdt for dens Regning. Jeg synes, det er et urimeligt Forhold; Lovforslagets Udformning paa dette Punkt lader sig efter min sikre Overbevisning ikke fastholde, og derfor synes det mig, at ogsaa paa dette Punkt burde den højtærede Minister have taget sit Forslag op til en fornyet principiel Prøvelse.

Det samme gælder Bestemmelserne om det sociale Udvalg. Den højtærede Minister har med den hele Reform haft Simplificering for Øje, og jeg har under Forhandlingerne i Fjor indrømmet den højtærede Minister, at det ogsaa er lykkedes ham at simplificere paa forskellige Omraader indenfor den sociale Forvaltning gennem det Forslag, han har stillet; men paa dette Punkt, med Hensyn til det sociale Udvalg, er den højtærede Minister i Henseende til Simplificering, om jeg maa have Lov at bruge det Udtryk, gaaet over Gevind. Jeg gjorde opmærksom paa det i Fjor, og ogsaa her synes der mig at være et Punkt, hvor den højtærede Minister burde stille sig imødekommende. Thi der er ikke den fjerneste Tvivl om, at i et meget stort Tal af Landets Kommuner vil den administrative Byrde, som lægges paa det sociale Udvalg, langt overstige dettes Kræfter, forudsat at der for dets Medlemmer i det hele taget skal være Plads for Virken indenfor det borgerlige Liv i øvrigt. Derfor vil Resultatet i mange Kommuner blive flere Tjenestemænd. Det sociale Arbejde i Befolkningen vil blive udført af lønede Personer, i Stedet for som nu i det store og hele af Folk, som er valgt dertil, og som har stillet sig til Disposition for dette Arbejde paa Grund af deres Interesse derfor. Og det vil meget hurtigt medføre, derom er jeg vedvarende overbevist, at Medlemskab af disse sociale

Udvalg bliver lønede Stillinger. Allerede nu stilles der jo Forslag om, at der kan ydes Løn til Formanden; og at Medlemmerne hurtigt vil følge efter, nærer jeg ikke nogen Tvivl om; og at Konsekvensen deraf vil blive ny Vind i Sejlene for Kravet om, at Medlemskab af kommunale Bestyrelser i By og paa Land skal være lønede Hverv, er jeg forvisset om. Jeg tvivler ikke om, at gennem dette Forslag vil Byrden for Kommunalbestyrelserne af den kommunale Forvaltning i høj Grad øges, først og fremmest for Sogneraadsformændenes Vedkommende. Det er utvivlsomt saaledes, at mange indenfor Landkommunernes Bestyrelser som Følge af, om jeg saa maa kalde det, Forhaandsreklamen for denne store Socialreform har næret Haab om, at de ved dennes Gennemførelse kunde blive lettet for en Del af de administrative Byrder, som hidtil har paahvilet dem. Jeg tror, at for det store Flertals Vedkommende, som har sat sig ind i Socialreformen og den Forvaltningsform, som nu vil blive krævet, hvis denne Reform gennemføres, gælder det, at de vil være paa det rene med, at ved den gennemførte Specialisering af Hjælpens Art med Udelukkelse af Skønnet i de enkelte Tilfælde vil der lægges øgede administrative Byrder først og fremmest paa Sogneraadsformændene.

Dette følger ogsaa af den Maade, hvorpaa hele Anstaltsbehandlingen udvides og sættes i System. Ogsaa dette vil paalægge Kommunalbestyrelserne et omfattende Tilsyn med Anstaltens Indretning og Drift. Jeg pegede under Forhandlingerne i Fjor indtrængende paa de Bestemmelser, jeg her kort har skitseret, og henstillede ogsaa dem til den højtærede Socialministers velvillige Overvejelse; men dette har altsaa i hvert Tilfælde paa nærværende Tidspunkt ikke givet noget Resultat.

Jeg tvivler heller ikke om, at den lovbestemte Tilsyns- og Indberetningspligt, som nu kommer til at paahvile Amts- og Kredslæger overfor alle de Anstalter, her er Tale om, hurtigt vil udvikle sig, saa det faar udgiftsmæssige Konsekvenser. Vi har jo paa mangfoldige Omraader set; hvorledes Statens og Statsadministrationens Indgriben i Kommunernes Dispositionsfrihed og Arten af deres Foranstaltninger har medført Opstillingen af Krav, som i høj Grad har øget Kommunernes Udgifter; og her sker jo yderligere en Udvidelse i denne Retning, som ganske sikkert vil medføre de samme Konsekvenser.

Jeg tør ogsaa tillade mig at pege paa,